

Uchwała Nr 13/3/2014
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 5 czerwca 2014 r.

w sprawie wniosku Łużyckiej Wyższej Szkoły Humanistycznej im. J. B. Solfy
w Żarach ponowne rozpatrzenie sprawy oceny programowej na kierunku
„pedagogika” prowadzonym na Wydziale Pedagogiki na poziomie studiów
pierwszego i drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim

Na podstawie art. 52 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r., poz. 572 z późn. zm.) Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej – po rozpatrzeniu sprawy na wspólnym posiedzeniu Prezydium i Zespołu działającego w ramach obszaru nauk społecznych w zakresie nauk społecznych i prawnych – uchwala, co następuje:

§ 1

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej stwierdza, iż wyjaśnienia i dodatkowe informacje zawarte w dokumentacji przekazanej przy piśmie Rektora Łużyckiej Wyższej Szkoły Humanistycznej im. J. B. Solfy w Żarach z dnia 18 kwietnia 2014 r. uzasadniają **zmianę negatywnej oceny** sformułowanej w § 1 Uchwały Nr 86/2014 z dnia 6 marca 2014 r. w sprawie oceny programowej na kierunku „pedagogika” prowadzonym na Wydziale Pedagogiki na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim **i wydanie oceny warunkowej.**

Podstawę oceny negatywnej oceny stanowiły następujące zarzuty:

Zarzut nr 1

Uczelnia nie posiada wymaganego minimum kadrowego na studiach pierwszego stopnia. W świetle zapisów § 12 ust. 1 i § 13 ust. 3 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. z 2014 r., poz. 131) do minimum kadrowego zaliczyć można 4 samodzielnych pracowników naukowo - dydaktycznych i 4 doktorów. W minimum kadrowym na studiach pierwszego stopnia brakuje jednej osoby ze stopniem naukowym doktora. Uczelnia nie posiada wymaganego prawem minimum kadrowego na studiach drugiego stopnia. W świetle zapisów § 12 ust. 1, § 13 ust. 3 i § 15 ust. 1 ww. rozporządzenia, na studiach drugiego stopnia brakuje jednej osoby w grupie samodzielnych pracowników nauki oraz trzech osób ze stopniem naukowym doktora (Załącznik Nr 1).

Wyjaśnienia Uczelni dotyczące minimum kadrowego pozwalają na uznanie, iż wymagania w tym zakresie zostały spełnione, w związku z czym **zarzut należy oddalić**. Szczegółowe dane znajdują się w Załączniku nr 1 do Uchwały.

Zarzut nr 2

Obsada zajęć dydaktycznych nie zapewnia należytej jakości kształcenia, a tym samym nie stwarza możliwości osiągnięcia przyjętych efektów kształcenia, gdyż kilkudziesięciu nauczycieli akademickich prowadzi zajęcia dydaktyczne, do których nie posiada kwalifikacji potwierdzonych dorobkiem naukowym, co narusza przepis rozporządzenia w § 6 ust. 2

wskazujący, by nauczyciel akademicki posiadał dorobek naukowy w dyscyplinie naukowej powiązanej z prowadzonymi zajęciami dydaktycznymi.

Uczelnia przedstawiła szereg argumentów mających świadczyć o właściwej obsadzie zajęć w odniesieniu do wszystkich zakwestionowanych nauczycieli akademickich. W odniesieniu do 11 osób Prezydium uznało wyjaśnienia Uczelni podzielać stanowisko, że *w przypadku zajęć praktycznych, ćwiczeniowych i warsztatowych, również na studiach o profilu ogólnoakademickim, poza wykształceniem za ważne można uznać doświadczenie zawodowe nauczyciela. Przykładem kurator sądowy prowadzący ćwiczenia z kurateli sądowej, pracownik Domu Pomocy Społecznej prowadzący zajęcia praktyczne z opieki nad osobami starszymi czy pracownik poradni Psychologiczno-pedagogicznej prowadzący zajęcia z diagnostyki. Profil ogólnoakademicki nie wyklucza bowiem prowadzenia zajęć praktycznych, do których niezbędne może okazać się zarówno wykształcenie i dorobek, jak i doświadczenie praktyczne.* Natomiast w odniesieniu do pozostałych 11 osób przedstawiony przez Uczelnię dorobek naukowy i zawodowy, nie uzasadnia przydzielenia im uprzednio zakwestionowanych przedmiotów. Szczegółowe informacje zawiera Załącznik nr 2 do Uchwały.

Zarzut zatem należy podtrzymać.

Zarzut nr 3

Uczelnia nie zapewnia studentom dostępu do Wirtualnej Biblioteki Nauki, co nie jest zgodne z § 9 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia, a jej obiekty nie są przystosowane do potrzeb osób niepełnosprawnych.

Uczelnia ze swojej strony deklaruje, że podejmie w najbliższym czasie pilne działania celem zapewnienia studentom również dostępu do zasobów Wirtualnej Biblioteki Nauki w ramach programu finansowanego przez MNiSW. Wyjaśniając natomiast problem osób niepełnosprawnych zwróciła uwagę na zróżnicowanie dostosowania poszczególnych obiektów do potrzeb studentów niepełnosprawnych (których jest w szkole niewielu – w chwili obecnej tylko dziewięć osób, przy tym brak jest słuchaczy z niepełnosprawnością narządu ruchu posługujących się wózkiem czy „balkonikiem”).

Uczelnia wskazuje różne biblioteki, z których mogą korzystać studenci, jednak tylko w formie deklaracji zgłasza podjęcie działań umożliwiających studentom dostęp do WBN.

Zarzut zatem należy podtrzymać.

Zarzut nr 4

Uczelnia nie wdrożyła jeszcze Wewnętrznego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia. Opracowywanie szczegółowych procedur weryfikacji efektów kształcenia jest dopiero w toku. Tym samym nie zapewnia właściwego nadzoru nad całością realizacji procesu kształcenia, pomiaru stopnia osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia na studiach pierwszego i drugiego stopnia, weryfikowania efektów kształcenia na wszystkich etapach kształcenia, oraz uwzględnienia działań na rzecz doskonalenia programu kształcenia na prowadzonym kierunku studiów w myśl § 9 ust. 1 pkt 9 oraz § 11 ust. 1 rozporządzenia.

Uczelnia nie zgadzając się z zarzutem, stwierdziła że: Dokumentacja związana z oceną nauczycieli (przez nich potwierdzana) włączana jest do teczek personalnych nauczycieli wraz z dokumentacją dotyczącą rezultatów ewaluacji studenckiej. Jest też wcześniej przedmiotem analiz Zespołu ds. systemu kontroli jakości kształcenia i członków organów kolegialnych

uczelni (wraz z przedstawicielami środowiska studenckiego uczestniczących w tych organach i reprezentujących samorząd studencki).

Z procedurą kontroli jakości kształcenia związane jest przeprowadzanie wśród studentów badań ankietowych (ewaluacji) dotyczących realizowanych zajęć dydaktycznych, jak i obsługi procesu dydaktycznego. Podczas wizytacji udostępniane były kwestionariusze ankiety ewaluacyjnej (uwzględniającej również wykładowców zatrudnianych na podstawie umowy cywilno-prawnej). Warto wspomnieć, o czym jest też mowa w raporcie z wizytacji, że ewaluacja zajęć dokonywana jest przez studentów uczelni od początku jej istnienia, tj. od 2004 roku (szkoła posiada w tym zakresie stosowną dokumentację, której nie weryfikował Zespół Oceniający).

Z bieżącym monitorowaniem jakości kształcenia łączy się również hospitowanie zajęć dydaktycznych prowadzonych na ocenianym kierunku studiów. Tuż po hospitacji przeprowadzający ją przedstawia własne uwagi i ocenę osobie hospitowanej (wypełnione kwestionariusze hospitacyjne znajdują się w dokumentacji Dziekanatu Wydziału Pedagogiki). Wyniki hospitacji omawiane są także na spotkaniach członków Zespołu ds. systemu jakości kształcenia w obecności prorektora uczelni i dziekana Wydziału, choć dotychczas - co należy przyznać – nie przywiązywano wagi do archiwizowania dokumentacji dotyczących posiedzeń tego zespołu.

Pragniemy podkreślić, że w uczelni funkcjonują komisje dyscyplinarne ds. studenckich i nauczycieli akademickich oraz stanowisko rzecznika dyscyplinarnego (także do spraw studenckich).

Sprawa utrzymania wysokiej jakości kształcenia w ŁWSH jest przedmiotem posiedzeń organów kolegialnych uczelni, znajduje odbicie także w odrębnych zarządzeniach rektora (z ostatniego czasu np. Zarządzenie Rektora nr 54/02 z dnia 9.02.2013 r. - przypominające nie tylko o obowiązku hospitowania zajęć dydaktycznych przez dziekana i kierowników poszczególnych jednostek organizacyjnych i osoby wyznaczone przez dziekana czy o ewaluacji zajęć dydaktycznych przez studentów, ale również o obowiązku organizacji dyżurów przez nauczycieli akademickich). Warto również wspomnieć, że Senat Uchwałą Nr 7/03/13 z dnia 16.04.2013 r. przyjął przesłany przez MNiSW Kodeks etyki pracownika naukowego i uczynił go obowiązującym w ŁWSH..

W uczelni określone zostały odrębnie – poza treścią zawartą w Regulaminie studiów, ale w zgodzie z zapisami tego dokumentu - zasady przeprowadzania egzaminu dyplomowego (Uchwała Senatu Nr 13/02/11 z dnia 17 września 2011 roku). Wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia obejmuje również warunki realizacji praktyk zawodowych i wymagań, związanych z nimi, dokumentację. System ten odnosi się również do warunków prowadzenia zajęć dydaktycznych, m.in. liczebności grup wykładowych, ćwiczeniowych, konwersatoryjnych i seminaryjnych (określanych zarządzeniami rektora i zarządzeniami dziekana, w przypadku tego ostatniego w rezultacie uzyskanego od rektora pełnomocnictwa w tej kwestii). Dokumentacja w tej sprawie była udostępniona podczas wizytacji Zespołu Oceniającego PKA.

Wyjaśnienia Uczelni pozwalają na **oddalenie zarzutu.**

Zarzut 5

Prace dyplomowe, będące końcową weryfikacją osiągnięcia założonych celów i efektów kształcenia charakteryzują się niskim poziomem, tak pod względem metodologicznym, jak też merytorycznym i językowym. Uczelnia dopuszcza do obrony prace, których tematyka nie koresponduje z kierunkiem studiów. Uchybień tych nie wskazują recenzje prac dyplomowych, podobnie jak nie uzasadniają wystawionych ocen. Fakt ten dowodzi nieprawidłowości w procedurze dyplomowania i braku merytorycznego nadzoru nad kształceniem.

Uczelnia odnosząc się do tego zarzutu podkreśla, że analizy eksperckie dotyczące wybranych prac dyplomowych, pomijając prace ocenione na notę niedostateczną, wykazały tylko w trzech przypadkach istotne różnice w ocenie prac dyplomowych dokonanej przez promotora i recenzenta. Wśród prac dyplomowych, które zostały ocenione przez Eksperta PKA niżej (z wyłączeniem ocenionych na ocenę niedostatecznie tylko w trzech przypadkach są duże różnice w ocenach wystawionych przez promotora - recenzenta i Eksperta (oceny bdb u promotora i recenzenta, ocena ekspercka dst lub dst plus).

Wśród 15 ocenianych prac znalazły się trzy prace, które zostały ocenione przez Eksperta jako niedostateczne. Wśród tych trzech prac znajdują się dwie prace dyplomowe realizowane pod kierunkiem naukowym prorektora. Eksperckie oceny niedostateczne wydają się dość surowe. Przykładem może być ocena ekspercka jednej z tych prac. Wg promotora nie jest błędem szczegółowa egzemplifikacja realizacji funkcji opiekuńczej placówek oświatowych na terenie gminy Brzeźnica w odniesieniu do Zespołu Szkół w Brzeźnicy. Dyskusyjnym może wydawać się również stwierdzenie Eksperta, iż tytuł pierwszego rozdziału pracy (będącym wprowadzeniem do dalszych rozważań) „geneza problemu” jest niewłaściwa. W przypadku jednej pracy dyplomowej Ekspert wskazał, że jej tematyka odległa jest od pedagogiki jako dyscypliny naukowej. Nie polemizując z opinią ekspercką, pragniemy nadmienić, że praca ta (dotycząca oceny ryzyka zawodowego na określonym stanowisku pracy) pisana była przez słuchacza specjalności edukacja bezpieczeństwa i higieny pracy, specjalności, która już nie funkcjonuje na ocenianym kierunku (zarówno na pierwszym, jak i drugim stopniu studiów).

Uczelnia nie polemizuje z zjawiskiem ocen zawyżonych, odnosi się jedynie do zbyt surowej w jej mniemaniu oceny niedostatecznej. Mając na uwadze liczbę ocen niedostatecznych jakie wystawili eksperci (3) oraz liczbę ocen znacząco zawyżonych (3) można stwierdzić, że jest to ok. 40% ogółu kontrolowanych prac. Uzasadnia to opinię o słabym poziomie dyplomowania.

Zarzut należy podtrzymać

Zarzut 6

Uczelnia niewłaściwie określiła zasady rekrutacji na studia drugiego stopnia względem osób rekrutowanych po innych kierunkach studiów lub specjalnościach zrealizowanych na poziomie studiów pierwszego stopnia. W sposób szczególny odnosi się to do kandydatów na nauczycielskie studia drugiego stopnia, zobowiązanych do wypełnienia standardów kształcenia nauczycieli wskazanych dla studiów pierwszego stopnia.

W kontekście zarzutu Uczelnia wyjaśnia, iż w przywoływanych uchwałach stwierdza się, że „w przypadku kandydatów na studia – absolwentów studiów niepedagogicznych lub studiów pedagogicznych innych specjalności (w przypadku wyboru nowych specjalności nie będących „kontynuacją studiów na pierwszym stopniu”) przewiduje się opanowanie przez nich – już w toku studiów – dodatkowych uzupełniających treści w ramach tzw. różnicy programowej..... owa różnica programowa wobec słuchacza zakwalifikowanego na studia drugiego stopnia określana jest przez dziekana – indywidualnie wobec słuchacza - po wnikliwej analizie programu studiów zrealizowanego przez niego na poziomie studiów pierwszego stopnia.. Analiza ta obejmuje również kwestię wypełnienia standardów określonych dla kształcenia nauczycieli dla studiów pierwszego stopnia i obejmuje poza przygotowaniem w zakresie psychologiczno – pedagogicznym, dydaktycznym i merytorycznym wyrażonym w zrealizowanych przedmiotach również ilościowy i merytoryczny wymiar odbytych praktyk oraz w kontekście zakładanych efektów kształcenia. Wiedzę na temat tzw.

różnicy programowej może uzyskać kandydat jeszcze w toku rekrutacji i w okresie poprzedzającym decyzję o przyjęciu na studia. Nic nie stoi na przeszkodzie, aby odpowiedni fragment uchwały Senatu w sprawie rekrutacji jeszcze bardziej uszczegółowić w omawianej kwestii. Zostanie to uczynione na najbliższym posiedzeniu Senatu ŁWSH (poprzez uzupełnienie uchwały z 2013 roku i przyjęcie rozszerzonej już uchwały na temat rekrutacji w roku akademickim 2015/2016). Planuje się także przyjęcie odrębnej uchwały Senatu w sprawie różnic programowych na studiach drugiego stopnia. W tym kontekście pragniemy zapewnić, o czym informowaliśmy w Raporcie samooceny, że realizowane w ŁWSH programy studiów na specjalnościach nauczycielskich respektowały w przeszłości i nadal uwzględniają standardy kształcenia nauczycieli (w ostatnim czasie określone w Rozporządzeniu MNiSW z dnia 17 stycznia 2012 roku w sprawie standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela).

Zarzut należy wycofać, bowiem przedstawioną przez Uczelnię procedurę uzupełniania różnic programowych dla studentów rekrutowanych na studia drugiego stopnia o specjalności nauczycielskiej uznano za właściwą. Należy jednak zwrócić uwagę, że Uczelnia powinna bardziej koncentrować się na uzupełnieniu różnic w realizowanych efektach kształcenia, niż różnic programowych.

§ 2

Następna ocena programowa na kierunku „pedagogika” w wymienionej w § 1 jednostce powinna nastąpić w roku akademickim **2014/2015**.

§ 3

Uchwałę Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

- 1) Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
- 2) Rektor Łużyckiej Wyższej Szkoły Humanistycznej im. J. B. Solfy w Żarach.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
POLSKIEJ KOMISJI AKREDYTACYJNEJ

Marek Rocki

I. Nauczyciele akademicki zaliczeni do minimum kadrowego

1. prof. dr hab. Edward Hajduk
2. dr hab. Zbigniew Bujkiewicz
3. prof. zw. dr hab. Andrzej Szyszko – Bohusz (tylko studia II stopnia)
4. dr hab. Edward Koziół
5. dr hab. Ryszard Stankiewicz
6. dr hab. Bolesław Pękala
7. dr Tomasz Fezki
8. dr Barbara Hajduk
9. dr Barbara Majer – Gemińska
10. dr Zbigniew Piechownik
11. dr Grzegorz Popow
12. dr Małgorzata Siwińska
13. dr Stanisław Tokarczuk
14. dr Włodzimierz Olszewski

II. Nauczyciele akademicki niezaliczeni do minimum kadrowego

1. Prof. dr hab. Jerzy Strzelczyk

Uczelnia ustosunkowując się do treści Załącznika Nr 1 prosi o ponowne rozpatrzenie obecności w minimum kadrowym prof. dra hab. Bolesława Pękali, który w świetle otrzymanego raportu powizytacyjnego, został uznany za osobę spełniającą stosowne wymagania w roku akademickim 2012/2013 (s.20 – wskazuje się w raporcie powizytacyjnym 6 samodzielnych pracowników naukowo-dydaktycznych i tyle też wskazała Uczelnia w raporcie samooceny). Nie został natomiast zaliczony do minimum kadrowego w bieżącym roku akademickim (2013/2014).

Uczelnia chce ponadto włączyć do minimum z początkiem semestru letniego bieżącego roku akademickiego (1.03.2014) **prof. dr hab. Jerzego Strzelczyka**.

Pragniemy wspomnieć, że prof. J. Strzelczyk jest znanym w Polsce i poza granicami badaczem dziejów powszechnych i narodowych, również w zakresie dziejów kultury i szeroko rozumianej edukacji. Wielokrotnie wchodził w skład Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych, nadal jest ekspertem MNiSW w Narodowym Programie Rozwoju Humanistyki.

Uczelnia odnosząc się do kwestii minimum kadrowego w części dotyczącej pracowników ze stopniem naukowym doktora prosi o ponowne rozpatrzenie włączenia do minimum zarówno pierwszego, jak i drugiego stopnia studiów **dr Stanisława Tokarczuka**.

Wnioskodawca argumentuje powyższe następująco: *Pragniemy przypomnieć, iż jest On absolwentem Uniwersytetu Łódzkiego, na którym ukończył studia na kierunku pedagogika i uzyskał w roku 1975 tytuł magistra pedagogiki. Na tym samym Uniwersytecie obronił także rozprawę doktorską w 1985 na temat Placówki kulturalno – oświatowe Legnicko –*

Głogowskiego Okręgu Miedziowego w latach 1945 – 1984. Wprawdzie w dyplomie doktorskim jest zawarte jedynie określenie, iż uzyskał stopień naukowy doktora nauk humanistycznych (bez wskazania szczegółowej dyscypliny naukowej), to jednak faktycznie uzyskał ten stopień w zakresie pedagogiki. Ścisłe związki dra S. Tokarczuka z naukami pedagogicznymi potwierdza jego droga zawodowa oraz dorobek publikacyjny. W uzupełnieniu do informacji zamieszczonych w uwagach do Raportu chcemy nadmienić, że w Jego dorobku naukowym i publikacyjnym wymienić można przede wszystkim następujące kręgi tematyczne: dzieje pracy oświatowej i kulturalnej, edukacja pozaszkolna, wychowanie regionalne, dziedzictwo kulturowe Polaków kresowych. Na szczególną uwagę zasługują teksty dr S. Tokarczuka o profilu historyczno-pedagogicznym mieszczące się m. in. w nurcie badań regionalnych. Jak już wcześniej sygnalizowaliśmy z tego ostatniego obszaru w okresie objętym reportem samooceny (ostatnie pięć lat) ukazała się pod redakcją dr Tokarczuka obszerna, recenzowana publikacja p.t. Rudna. Ilustrowana monografia Gminy (Lubin 2010), dzięki wsparciu m. in. Stowarzyszenia Animatorów Kultury i Edukacji z Lubina i Gminy Rudna. Dr S. Tokarczuk opublikował ponadto teksty Personalistyczna pedagogika rodziny w koncepcjach bł. Marceliny Darowskiej. Duszpasterz niezłomny. Ks. abp. Ignacy Tokarczuk na kartach historii, przygotował także artykuł Babcie i dziadkowie w procesie wychowania naturalnego. Złożył ponadto do druku szereg innych opracowań (ich wykaz zawarty jest w załączonej do odwołania Nocie biograficznej). Aktualnie dr S. Tokarczuk pracuje m. in. nad przygotowaniem publikacji pt. Paideutes futurum. Legnickie doświadczenia edukacyjne.

Ponadto Wnioskodawca zwraca się o ponowne rozpatrzenie także kwestii niezaliczenia do minimum kadrowego studiów drugiego stopnia **dr Barbary Hajduk**. Zdaniem Wnioskodawcy dr B. Hajduk jest psychologiem. Jej dorobek naukowy związany jest również z obszarem nauk pedagogicznych i obejmuje blisko pięćdziesiąt publikacji, w tym **7 opracowań zwartych**. Jest m. in. współautorką książki „O pomocy skutecznej i nieskutecznej (2008 r.) oraz autorką „Raportu o kontaktach młodzieży Miasta Żary z narkotykami, alkoholem, nikotyną, sterydami” (2009 r.)

Wnioskodawca zwraca się także z prośbą o ponowne rozpatrzenie sprawy niezaliczenia do minimum kadrowego na studiach drugiego stopnia **dr Barbary Majer – Gemińskiej**, bowiem:

Dr B. Majer - Gemińska była współrealizatorką badań w 2009 nad potrzebami nauczycieli w zakresie doskonalenia zawodowego. W trakcie realizacji tego przedsięwzięcia badaniom poddano w sumie 470 nauczycieli ze szkół podstawowych, gimnazjalnych z Żar, Krosna Odrzańskiego, Lubina, Gubina oraz pracowników poradni psychologiczno – pedagogicznych. Na bazie tych badań złożony został projekt 9.4.POKL Realizatorce wspomnianych badań przygotowują aktualnie publikację, która będzie swoistym raportem podsumowującym uzyskane rezultaty. Dr B.Majer - Gemińska była też aktywnym uczestnikiem realizowanego przez szkołę przez trzy ostatnie lata projektu współfinansowanego ze środków EFS Wszechstronny nauczyciel gwarancją rozwoju przyszłych pokoleń – w ramach priorytetu III. Wysoka jakość systemu oświaty.... W projekcie tym była współorganizatorką dwóch konferencji naukowych: w dniach 30-31 marca 2012 r. i w dniach 21-22 września 2013 roku. Na tę pierwszą konferencję przygotowała referat nt. Funkcjonowanie mózgu i jego zróżnicowanie ze względu na płeć; implikacje dla edukacji. Referat ten jest w końcowej fazie korekt i uzupełnień dokonywanych przez Autorkę. Z tym nurtem Jej zainteresowań naukowo – badawczych łączy się również artykuł opublikowany przez Nią na łamach Łużyckich Zeszytów Naukowych 2012/ 2013 (nr 6-7, s.77-85) pt. Biofeedback - nową metodą treningu umysłu (numer tego pisma znajduje się w załączeniu do niniejszego odwołania).

Uczelnia wnosi również o ponowne rozważenie zaliczenia do minimum kadrowego jej **rektora szkoły dr Grzegorza Popowa**, który na „poziomie doktorskim” jest formalnie specjalistą w zakresie **dydaktyki wojskowej** (teorii nauczania i uczenia się w wojsku). Dr G.

Popow posiada także tytuł zawodowy magistra pedagogiki, uzyskany w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy w roku 1986 (temat pracy magisterskiej: Wychowanie patriotyczno – obronne młodzieży szkół średnich Koszalina). W swoim podoktorskim dorobku publikacyjnym posiada m.in. takie prace zwarte, jak: Rachunek logiczny (Koszalin 1997), Zastosowanie rachunku logicznego (Koszalin 1998). Dr G. Popow aktywnie uczestniczył w wielu konferencjach naukowych, m.in. w konferencjach organizowanych przez Pomorską Akademię Pedagogiczną w Słupsku, Bałtycką Wyższą Szkołę Humanistyczną w Koszalinie, Uniwersytet Szczeciński, ŁWSH w Żarach. Występował na nich z referatami dotyczącymi na przykład: Logiki w metodologii badań pedagogicznych, Roli samorządu gminnego w finansowaniu oświaty, Humanizacji pracy, Konstrukttywizmu pedagogicznego. W 2013 roku, opublikował artykuł pt. Konstrukttywizm pedagogiczny w procesie realizacji celów wychowania (w: Wszechstronny nauczyciel gwarancją rozwoju przyszłych pokoleń, red. K. Sadowska, Żary 2013, s.23-28; publikacja w załączeniu). Wydał również artykuł na łamach „Łużyckich Zeszytów Naukowych” 2012/2013, nr 6-7 (s. 22-33) pt. Wybrane elementy metodologii badań społecznych. Uczestniczy aktualnie w realizacji projektu systemowego Mam zawód – mam pracę w regionie, dla sześciu szkół ponadgimnazjalnych i dla szkoły specjalnej w Jaworznie.

Ponadto Uczelnia informuje, że z początkiem semestru letniego roku akademickiego 2013/2014 – celem wzmocnienia minimum kadrowego w grupie osób ze stopniem naukowym doktora - **zatrudniono ponownie dr Włodzimierza Olszewskiego w Uczelni jako podstawowym miejscu pracy i włączono go do minimum kadrowego na kierunku pedagogika studiach I i II stopnia.** Dr Włodzimierz Olszewski jest doktorem pedagogiki, w którego dorobku publikacyjnym wyróżniają się prace dotyczące problematyki z zakresu pedagogiki czasu wolnego, andragogiki, pedagogiki medialnej, edukacji w społecznościach lokalnych (z uwzględnieniem roli szkoły wyższej w tej społeczności).

Załącznik nr 2
do Uchwały Nr 13/3/2014
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 5 czerwca 2014 r.

Lp.	Tytuł/stopień naukowy z podaniem dziedziny/ dziedziny i dyscypliny	Specjalność naukowa/ Prowadzone zajęcia	Wyjaśnienia uczelni	Uznane/ nieuznane
1.	dr hab.n.hum w zakresie historii Z. Bujkiewicz	historia Polski XVIII- XX Media w edukacji	„...pracuje w archiwum, w którym na do czynienia z najnowszymi mediami”, „W wykładach koncentruje się przede wszystkim na tradycyjnych mediach (książce, czasopiśmie)..	Nieuznane, brak związku z historią Polski XVIII_XXw.
2.	dr n.hum w zakresie pedagogiki T. Fetzki	pedagogika specjalna Warsztat metodyczny: wycieczka w edukacji elementarnej Wybrane problemy opieki nad dzieckiem	„magister turystyki i rekreacji, ..przewodnik turystyczny.” „W swojej pracy zawodowej i prowadzonych badaniach zajmował się również problematyką opieki nad dziećmi(opieka ta obejmuje również dzieci z niepełnosprawnościami	Nieuznane - mgr turystyki nie ma kwalifikacji dotyczących metodyki nauczania początkowego Opieka nad dzieckiem innym niż niepełnosprawne nie mieści się ani w doświadczeniach zawodowych ani w zainteresowaniach naukowych
3.	dr nauk wojskowych specjalność dydaktyka wojskowa G. Popow	brak publikacji (2 – wystąpienie konferencyjne i artykuł) Logika Metodologia badań społecznych Pojęcia i systemy pedagogiczne Metody badań pedagogicznych Metody i techniki badań pedagogicznych z elementami statystyki	Uczelnia przedstawiła dorobek wskazując 2 artykuły z logiki sprzed 16 lat i 2 z metodologii.	Nieuznane Logika na pedagogice to logika klasyczna , która wraz z retoryka stanowi dział filozofii. Pojęcia i systemy pedagogiczne nie znajdują żadnego uzasadnienia w przedstawionym dorobku.
4.	dr nauk przyrodniczych W. Adamiak	Studia podyplomowe – oligofrenopedagogika Pedagogika zdrowia	Uczelnia informuje, że to mgr biologii, wieloletni wykładowca biomedycznych podstaw rozwoju i wychowania	Nieuznane (Rzeczywiście, biomedyczne podstawy to przedmiot związany z kompetencjami, ale pedagogika zdrowia ma inny zakres treściowy)
5.	mgr biologii G. Fiedler	Biologia, Uprawnienia do nauczania przedmiotu „Ochrony i kształtowania	Uczelnia opisała doświadczenie praktyczne pracownika	Nieuznane

		środowiska”, kurs profilaktyki HIV/AIDS, kurs w zakresie wiedzy o życiu seksualnym człowieka, Przedmioty: Kształtowanie kompetencji przyrodniczych dziecka, Kształtowanie kompetencji przyrodniczych, Wybrane problemy edukacji zdrowotnej i promocji zdrowia, Edukacja zdrowotna,		
6.	dr nauk ekonomicznych S. Halaburda	Ekonomia Studia podyplomowe- administracja Przedmioty: Zajęcia fakultatywne: Edukacja i bezpieczeństwo ekologiczne , Bezpieczeństwo uczniów w szkole i poza jej terenem	Uczelnia przedstawiła dorobek naukowy , który w pewnym stopniu koreluje z przedmiotem Edukacja i bezpieczeństwo ekologiczne.	Uznane – Ed. i bez.ekologiczne Nie uznano – Bezpieczeństwo uczniów w szkole
7.	mgr pielęgniarstwa M. Janowicz	Pielęgniarstwo Przedmiot: Pedagogika zdrowia	Uczelnia opisała doświadczenia zawodowe pracownika (ważne przy nauczaniu przedmiotów praktycznych na profilu praktycznym)	Nieuznane
8.	dr nauk humanistycznych Z. Kościk	Historia Studia podyplomowe w zakresie pomiaru dydaktycznego i egzaminowania, Studia podyplomowe – organizacja i zarządzanie oświatą Nauczany przedmiot: Pedagogika	Uczelnia przedstawiła dorobek praktyczny	Nieuznane
9.	mgr prawa D. Kowalczyk	Prawo, Inżynieria zarządzania, studia podyplomowe –prawo karne gospodarcze, Przedmiot: Diagnoza w resocjalizacji	Uczelnia przedstawiła dorobek praktyczny pracownika jako funkcjonariusza żandarmerii wojskowej, uczestnika misji w Bośni i Hercegowinie	Nieuznane
10.	mgr pedagogiki T. Listwan	Pedagogika terapeutyczna, Pedagogika opiekuńcza, studia podyplomowe- doradztwo zawodowe i przedsiębiorczość Przedmioty: Praca z dziećmi o specjalnych potrzebach edukacyjnych, Problemy niedostosowania społecznego,	Uczelnia przedstawia swoje stanowisko dotyczące kwalifikacji, z którego wynika, że pedagogika terapeutyczna daje podstawy do prowadzenia przedmiotu 1., a pedagogika opiekuńcza do prowadzenia przedmiotu 2.	Nie uznano Pedagogika terapeutyczna dotyczy tylko dzieci przewlekłe chorych i niepełnosprawnych ruchowo przebywających w różnych placówkach. Dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych to także, niepełnosprawni

				umysłowo, niewidomi i niedowidzący, głusi i niedosłyszający, autyści, dzieci z zaburzeniami rozwojowymi itp. Niedostosowanie społeczne nie jest przedmiotem pedagogiki opiekuńczej, a pedagogiki resocjalizacyjnej
11.	mgr wychowania plastycznego M. Łazar -Maissner	Wychowanie plastyczne, Studia podyplomowe-emisja głosu dla nauczycieli akademickich, Studia podyplomowe-malarstwo, Warsztaty dla twórców, pedagogów, animatorów, multiplikatorów kultury i sztuki; Przedmioty: Plastyka z metodyką, Zajęcia umuzykalniające, Muzyka z metodyką, Plastyka z metodyką,	Uczelnia dołączyła dyplom mgr – kier. Wychowanie plastyczne i świadectwo ukończenia studiów podyplomowych Emisja głosu dla nauczycieli akademickiego	Nieuznano: wskazane przedmioty wymagają specyficznego warsztatu metodycznego dotyczącego nauczania wczesnoszkolnego i przedszkolnego, które znajduje się poza treściami szkoleń i studiów nauczyciela akademickiego.